

ЕДИ МАРИНОВ БРОНЯ

chitanka.info

Редях думи празни,
кули от облаци,
зад които се криех,
разтварях се в тях,
от страх да не би
да ме види някой,
без дрехи, без броня,
да не проникне в мен,
да не се прокрадне
в мислите ми,
в мечтите ми,
толкова близо,
че да ме заболи,
да ме нарани,
да ме накаже
с близостта си,
с чувствата си,
с обичта си,
с истината...

И бях страхотен —
рицар в бляскави доспехи,
непоклатим,
необорим,
толкова силен,
толкова смел,
галеник на съдбата,
обичан от тълпата,
всесилен в очите
на другите,
на бял кон с криле,
със свита огромна,
с много любви —
принцеси,
но нямах

своя дракон —
бях празен отвътре...

Сега се разкъсвам,
махам бронята си,
заедно с нея свалям
и кожата си,
падат парчета месо,
дори май успях
да загубя в яростта си
парченца от сърцето си,
отрязвам крилете
на коня си бял —
той умира,
кръвта ми се лее,
заедно с капки от потта,
с фрагменти от съзнанието,
оглозгвам се до кокал,
свитата избяга,
а принцесите ми
гледат ме скръбно,
отдалече ми махат,
усмихват се тъжно
и ме напускат,
без чувство,
без срам и дори
без сълзи...

Поглеждам се в огледалото —
скелет — череп и кости,
нищо от рицаря,
от достойнството,
от самоувереността,
от смелостта и красотата...

Само блестящата броня стои,
покрила е същността ми,

затворила я е в затвора
на заучени фрази,
на увехнала слава,
на студени мисли,
на ненужна защита,
на безчувствена гордост,
на нереални мечти...

Вече ми стяга...
Убива ме...
Тежи ми...

Видях своя дракон...
Бронята ми пречи да го стигна...

Някой,
някога,
моля,
помогнете ми
да я сваля...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.